

שיר על השיחה

לקוטי שיחות חלק כא, פרשת יתרו, שיחה א'

מרת חנה גורארי', חב"ד טאמס ריווער

אין שני אנשים עם אותם דעות ורגשות,
ולכן היינו עלולים לטעות,
ולחשוב שכשהגיע הזמן לקבל את התורה הקדושה,
היו הבדלים בדרגות של הרצון והתשוקה.

אבל האמת היא שכאשר במדבר סיני היהודים חנו,
רק שם, המריבות והתלונות פסקו,
עצם הנשמה של כולם התגלה וכך ראו,
שממקור אחד כולם הגיעו.

אחדות שלימה הם השיגו,
ל"כאיש אחד בלב אחד", הם נמשלו.
התוצאה הייתה שההתרגשות לקבל את התורה,
הייתה שווה אצל כולם. ילד, איש ואישה.

היהודים התאחדו בגלל שהם הכירו בעצמות שלהם,
זוהי מה שהיה שונה לחלוטין מהמצרים שרדפו אחריהם,
המצרים התאחדו רק בגלל שהיתה להם מטרה משותפת נגד היהודים,
אחרת, הם בכלל לא היו מתאחדים.

משינוי הסדר שברש"י רואים,
שהמצרים היו רשעים גמורים,
"בלב אחד כאיש אחד" הם רדפו על סוסים,
כדי להחזיר את היהודים למצרים לעבדים.

רגשות של אנשים- הם לא שווים בדרך כלל,
אבל המקרה הזה היה יוצא מן הכלל.
השנאה לישראל הורגשה באופן שווה בליבם,

ו"כאיש אחד" התאחד העם.

לפני שהתורה ניתנה המצרים ניסו,
לחקות את האחדות שאצל היהודים הם ראו,
אבל זה בכלל לא התאפשר כי הם לא הבינו,
שאחדות ישראל באה כשמכירים - שה' הוא מקור חיינו.

אבל אחרי מתן תורה,
הגזרה שהפרידה בין שמים לארץ התבטלה.
ואז לפתע אפילו העמים האחרים,
להכיר שה' אחד היו מסוגלים.

מאז, במשך דורות, חלק מהמטרה שלנו,
זה ללמד את הגויים את "שבע מצוות בני נח" שהם קבלו,
לא רק בגלל שזה הגיוני וזה יתן להם משמעות בחיים,
אלא בגלל שזה מה שנכתב בתורה וזהו רצונו של אלוקים.

וכשלעולם אנו מזכירים,
שה' הוא מלך מלכי המלכים,
אז נזכה לגאולה השלימה במהרה בימינו,
ובאחדות ה', כולם יכירו!
